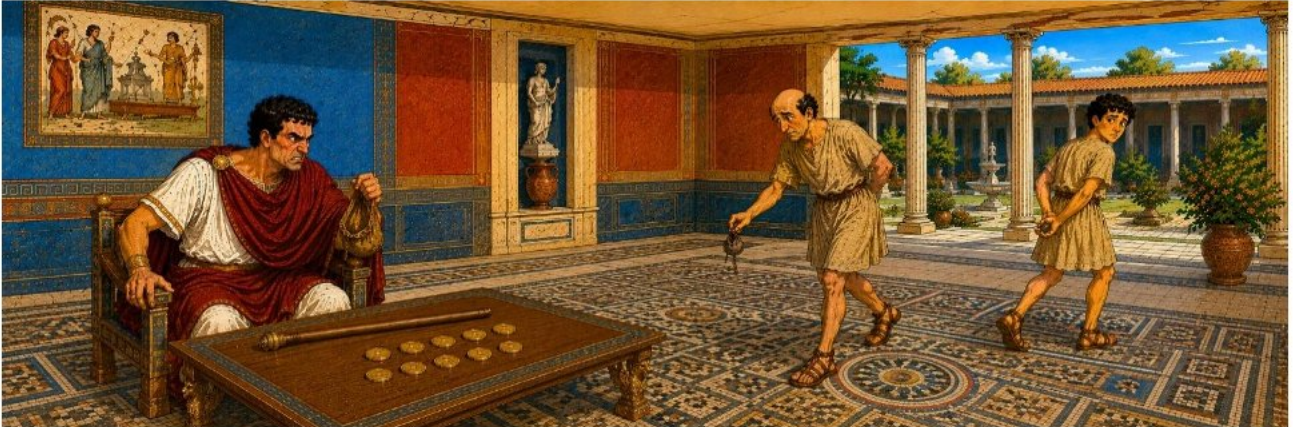

Carmen IV

Magnus dominus est Iulius
 Et pecuniam magnam habet.
 Centum nummi in sacculo eius
 Sunt, et Iulius numerat:
 "Unus, duo, tres, quattuor, quinque,
 sex, septem, octo, novem, decem!"
 Tantum decem iam sunt nummi!

Medus adest, Davus abest:
 "voca Davum" imperat
 Iulius, et iam in mensa
 Magnum ponit baculum.
 Davus venit et salutat
 Suum iratum dominum:
 "Salve, o bone domine".

Interrogat Iulius Medum:
 "Ubi nummi sunt mei?".
 Sed Medus Davum accusat:
 "Tuam pecuniam is habet!".
 Davus, servus bonus, tacet
 Sacculumque sumit et
 In mensa Iulii eum ponit.

Sacculus vacuus est Davi,
 pecuniam is nullam habet!
 Iulius baculum sumit
 Et rursus Medum vocat.
 "Ubi est pecunia, serve?"
 Sed Medus non respondet...
 Iam abest improbus servus!

**O Mede, improbe serve,
 ubi est pecunia Iulii?
 Num in sacculo est tuo?!**
**Veni, o domine, et tuum servum,
 qui discedit, verbera!**
**Medus improbus est servus,
 qui pecuniam eius habet,
 in sacculo suo!**

**O Mede, improbe serve,
 ubi est pecunia Iulii?
 Num in sacculo est tuo?!**
**Veni, o domine, et tuum servum,
 qui discedit, verbera!**
**Medus improbus est servus,
 qui pecuniam eius habet,
 in sacculo suo!**

**O Mede, improbe serve,
 ubi est pecunia Iulii?
 Num in sacculo est tuo?!**
**Veni, o domine, et tuum servum,
 qui discedit, verbera!**
**Medus improbus est servus,
 qui pecuniam eius habet,
 in sacculo suo!**

**O Mede, improbe serve,
 ubi est pecunia Iulii?
 Num in sacculo est tuo?!**
**Veni, o domine, et tuum servum,
 qui discedit, verbera!**
**Medus improbus est servus,
 qui pecuniam eius habet,
 in sacculo suo!**